

105406

Oslo, Torsgate 3, Nov. 48

Til De herrer Biskoper,
Bispegården, Oslo.

Jeg tillater meg i all ærbødighet å oversende til bispemøtet tre eksemplarer av et utdrag (med tilsluttende bemerkninger) av biskop Berggravs "Folkedommen over N S".

Fra mange hold har jeg fått inntrengende anmodning om å offentliggjøre det. Jeg finner det imidlertid mere diskret å sende det til bispemøtet. Og jeg går da ut fra at det blir lest av samtlige biskoper. Jeg har gjort den erfaring at de allerfleste - endog blant prester - ikke har lest biskopens folkedom helt igjennem og derfor ikke har kunnet være klar over dens alvorlige - ja skjebnesvangre innhold. Hva skade den har gjort har vi rik erfaring for. For opplysningens skyld har jeg derfor tatt dette utdrag som er lettere å komme igjennem og tydelig forteller hva vår øverste representant for kirken har funnet det forsvarlig å gjøre.

Fra første stund har jeg forstått hvor farlig denne biskopens dom vilde bli for våre forfulgte landsmenn, for vårt land som rettsstat, for kirken og biskopen selv. Jeg bad derfor om og fikk en samtale med biskopen på hans kontor (i beg. av 46). Jeg henstillet til ham å ta de meningsløse beskyldninger tilbake. Men han vilde ikke. Samtalen med ham gjorde et sterkt inntrykk på meg. Jeg gikk skuffet og bedrøvet bort fra ham.

I de efterfølgende år har jeg sammen med mange andre ikke N S folk ivrig og oppmerksomt studert "rettsoppgjøret" og sett så mange rystende, umenneskelige utslag av det at jeg ikke sier for meget når jeg betegner det som en landsulykke. I hederlige norske hjem er det i dag så megen sorg og fortvilelse og nød at det ikke er til å forstå at det er nordmenn som foranlediger det. Et stort opprør er også tilstede over den bevislige mangel på likhet for loven.

For denne ulykke har kirken og da først og fremst biskop Berggrav en stor skyld. Kirken burde derfor nu være den nærmeste til å strekke ut en hjelpende hånd.

På egne og mangfoldige andres vegne ber jeg om at mitt skrift må betraktes som en tilslutning til o.r. sakfører Lødrups i åpent brev fremsatte krav. Vi ber om hjelp til å redde det som enda kan reddes for våre ulykkelige landsmenn og av vår tillit til vårt rettsvesen og vår kirke.

Vi er norske borgere og mener å ha rett og plikt til å si fra når det gjelder landets ære og folkets sanne vell. Også vi danner en opinion. Også vi har en rettsbevissthet.

Æ r b ø d i g s t

N. N.

P.S. Det er med alt annet enn glede at jeg sender dette. Jeg har aldri villet biskop Berggrav noe ondt. Ønsker bare at han må forstå. Det er mine medmenneskers lidelser og dype sjelenød som dikterer meg. Så har jeg iallfall prøvet å gjøre det lille jeg har kunnet.

D.S.